

Σαρδού. Τὸ πρόσωπον τῆς Κυπριακῆς ὑπεκρίθη μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ κομψότητος ἡ κυρία Παρασκευοπούλου.

Ἄν τὸ εὑρετε, τί γίνονται τὰ ὄπλα τὰ ὁποῖα καταστρεφῆναι ἢ Εἰσαγγελία ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ τῶν ταραξίων «τῶν παρὰ νόμῳ ὀπλοφορούντων» κατὰ τὴν μετριοπαθῆ φράσιν; Θραύονται, καταστρέφονται, ἐξαφανίζονται. . . Ὅχι, τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν! Πρὸ τινῶν ἡμερῶν πάλιν ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ ἐπὶ τινος μακρᾶς τραπέζης εἶχον ἐκτεθῆ πρὸς πώλησιν διάφορα τοιαῦτα φωνικά ὄπλα, κάμαι, μάχαιραι, πιστόλια, ρεβόλβερ καὶ λοιπά, κήρυξ δέ τις ἐκάλει τοὺς ἀγοραστὰς διὰ τῶν ἐξῆς :

— Ὅριστε, κύριοι, εἰς τὰ κατασχεθέντα ὄπλα ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελίας! Εἰς τὴν φθίνεια τὰ βάλαι με! Πενήντα λεπτά ἕνα μάχαιρι, ὀγδοήντα μία κάμα, μία καὶ μισή μόνον δραχμὴ ἕνα πιστόλι τῶν δέκα δραχμῶν! Ὅριστε, κύριοι!

Προσῆρχετο δὲ ὁ κόσμος καὶ συνεσπειροῦτο περὶ τὴν τράπεζαν εἰς κύκλον, ἐν τῷ ἅμα δὲ πιστόλια, κάμαι, μάχαιραι, ρεβόλβερ ἀνηρπάγησαν ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν, οἱ ὅποιοι ἐπρομηθεύθησαν καθείς ἀπὸ ἑν ὄπλον εἰς τόσον ἐξευτελιστικὰς τιμὰς!! Νὰ κατὰσχωνται τὰ ὄπλα, νὰ πωλοῦνται κατόπιν εὐθηνὰ καὶ νὰ κατὰσχωνται πάλιν διὰ νὰ ξαναπωληθῶν, αὐτὸ τὸ παιγνίδι δὲν ὑπενθυμίζει ἕλιγον τὸν πῖθον τῶν Δαναίδων;

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ παραφροδύνη τῶν ἠθοποιῶν.

Εἰς τὸ ἀθάνατον ἔργον τοῦ Schopenhauer εὐρίσκειται τὴν κάτωθι παράφρασιν: «Πολυστὴς πεῖρα μὲ ἀναγκάζει νὰ πιστέωσω ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ κυριεύονται ὑπὸ παραφροσύνης πολὺ περισσότερον ἢ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ σκεφθῆτε καὶ ποῖαν κατάχρησιν κάμνουσι τῆς μνήμης των! Καθ' ἑκάστην εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποστηθίσωσι νέον τι μέρος ἢ νὰ ἐπαναλάβωσιν ἄλλο γνωστὸν ἄλλα τὰ μέρη ταῦτα εἶνε ὅπως ἄσχετα, ἢ μᾶλλον εὐρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς ἀλληλα, καθ' ἑκάστην δὲ ἐσπέραν ὁ ἠθοποιὸς καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως λησμονήσῃ ἐαυτὸν καὶ γείνη καθ' ἑλοκληρίαν διάφορον πρόσωπον. Ἡ τοιαύτη κατάστασις προλαίπει ἐπὶ τέλους τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν παραφροσύνην».

Τὴν γνώμην ταύτην τοῦ μεγάλου τῆς Γερμανίας φιλοσόφου ἐπικυροῖ ἀναμφιβόλως τὸ οὐχὶ παλαιὸν γεγονός, ὅτι διάσημὸς τις ἠθοποιὸς ἐν Βιέννῃ κατελήφθη ὑπὸ παραφροσύνης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως—σημειώσατε ὅτι ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια νὰ ἀλλάσσωσι συχνὰ τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀναδιβαζόμενα ἔργα, ὡς παρ' ἡμῖν.—Διότι αἱ πνευματικαὶ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις διατίθενται πάντοτε ἐπιβλαβῶς, ὅταν ἀπασχολῶνται εἰς ἀνομοιογενῆ ἐργασίαν, σπανίως δὲ ἀπαντᾷ τις ἠθοποιὸς δυναμῆνους νὰ ὑποδύωνται ἐπιτελεῖν ὡς διάφορα πρόσωπα καὶ χαρακτῆρας. Ἄν τις ἀποφασίσῃ νὰ βιάσῃ τὴν θέλησίν του ἢ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν μνήμην του νὰ ἀντιστρέψῃ τὴν φυσικὴν αὐτῆς ὁδὸν, δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ βεβαίως ἄνευ οὐσιώδους πνευματικῆς βλάβης· περὶ τούτου δύναται πᾶς τις νὰ πεισθῇ, ἂν ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀπομνημονεύσῃ ἑννοιαὶν τινα ἀσυνάρτητον ἢ ἀντιφατικὴν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐναντία μέθοδος, νὰ παριστάνηται δηλαδὴ τὸ αὐτὸ ἔργον ἐπὶ πολλὰς καὶ συνεχεῖς νύκτας, ὡς γίνεται ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλαχοῦ, θεωρεῖται ἐπ'

ἴσης βλαβερά. Διότι ἡ στιγμιαία ἀναπαράστασις τῶν αὐτῶν συνδυασμῶν γεγονότων, τῶν αὐτῶν ἐντυπώσεων, τῶν αὐτῶν ἰδεῶν ἐπηρεάζει καὶ ἐξασθενεῖ τὴν μνήμην, ἣτις βεβαίως δὲν εἶνε ἀποθήκη ἐμπορευμάτων ἀλλὰ ἀναπαραστατικὴ δύναμις τοιαύτη, διὰ τῆς ὁποίας οἱ συνειρμοὶ τῶν ἑννοιῶν ἐπανέρχονται διαδοχικῶς. Ἄναφέρονται πολλοὶ καὶ διάσημοι εὐρωπαῖοι ἠθοποιοί, οἵτινες οὐ μόνον ἔμειναν πολλάκις ἐνεοὶ καὶ ἀναυδοὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς παραστάσεως, μὴ δυνάμενοι νὰ συγκρατήσωσι τὸν εἶρμον τῶν ἑννοιῶν των, ἀλλὰ καὶ προσεβλήθησαν ὑπὸ πραγματικῆς παραφροσύνης, ἣτις τοὺς ἐστειλε προῶτως εἰς τὸν Ἄδην.

Τὸ συμπέρασμα ἐξ ὅλων τούτων εἶνε ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ πρέπει νὰ ὑποδύωνται ὅσον οἶόν τε ὀλιγωτέρους χαρακτῆρας, καὶ μάλιστα τοιούτους, οἱ ὅποιοι δὲν ἐκδιάζουσι τὴν θέλησίν των καὶ τὰς πνευματικὰς των καθ' ὅλου δυνάμεις.

Ὁμοιοπαθητικὴ θεραπεία τῆς μέθης.

Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος μέθυσοι ἐν Σουηδία καὶ Νορβηγία ὑπόκεινται εἰς φυλάκισιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας καθυποβάλλονται εἰς πρωτότυπον τινα δίαιταν, ἣτις, ὡς λέγεται, συμβάλλεται θαυμασιῶς εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ἐλαττωμάτους των. Διὰ τῆς διαίτης ταύτης οἱ μέθυσοι ἀναγκάζονται νὰ τρέφωνται μόνον μὲ ἄρτον καὶ οἶνον, ὡς ἐξῆς. Πρὶν ἢ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἄρτος, βυθίζεται ἐπὶ μίαν περίπευ ὥραν εἰς φιάλην οἴνου· τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς φυλακισίως τοῦ ὁ μέθυσος τρώγει τὸ πρωτότυπον τοῦτο φαγητὸν μετὰ τινος εὐχαριστήσεως· τὴν δευτέραν ἡμέραν τὸ εὐρίσκει ὀλιγώτερον εὐχάριστον, καὶ τέλος αἰσθάνεται τόσην κατ' αὐτοῦ ἀντιπάθειαν, ὥστε οὔτε τὴν θέαν του δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ. Κατεδείχθη δὲ ἐκ τῆς πείρας ὅτι τοιαύτη δίαιτα παρατεινομένη ἐπὶ ὀκτὼ ἢ δέκα ἡμέρας εἶνε γενικῶς πλέον ἢ ἐπαρκὴς ὅπως ἀναγκάσῃ τοὺς μεθύσοις νὰ αἰσθάνωνται ζωηροτάτην ἀποστροφήν καθ' οἰουδήποτε εἶδους οἴνου, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξοδὸν των μετέβαλον καθ' ὅλοκληρίαν ἔξεις καὶ ἐγένοντο νηραλιώτατοι.

Ζῶα βλέποντα ἐκ τῶν ὀπίσθεν.

Ἡ φύσις ἐπροίκισε τινὰ ἐκ τῶν ζῴων μὲ τὴν ιδιότητα νὰ βλέπωσι τὰ ὀπισθεν αὐτῶν ἀντικείμενα, ὅπως βλέπουσι καὶ τὰ ἔμπροσθεν, χωρὶς νὰ στραφῶσι. Ὁ λαγῶδς πρὸ πάντων κέκτηται τὴν ιδιότητα ταύτην εἰς μέγαν βαθμόν. Οἱ ὀφθαλμοὶ του εἶνε μεγάλοι καὶ ἐξέχοντες, καὶ κείνται εἰς τὰ πλάγια. Τοῦ πλεονεκτήματος δὲ τούτου ποιεῖται ἐπωφελεῖς χρῆσιν, ὅταν καταδιώκηται ὑπὸ θηρευτικοῦ κυνός· ἂν καὶ ὁ κύων οὐδεμίαν ἐκπέμπει ὕλακὴν κατὰ τὸν δρόμον του, ὁ λαγῶδς δύναται νὰ κρίνῃ μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας, πότε εἶνε ἢ κατ' ἀλλήλους στιγμὴ νὰ κάμψῃ τὸν δρόμον του καὶ διαφύγῃ τοιουτοτρόπως τὸν ὀπισθεν ἐρχόμενον διώκτην του.

Ἐτερον παράδειγμα παρέχει ἡμῖν ὁ ἵππος. Παρατηρήσατε πρὸς στιγμὴν ἵππον ὀδηγούμενον ἄνευ καλύμματος ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν· ἂν ὁ ὀδηγός του ὑψώσῃ ἀπλῶς τὴν μαστίγην, θὰ ἴδῃτε τὸν ἵππον—ἂν εἶνε πειθήνιος καὶ συνειθισμένος εἰς τὴν ἐργασίαν—νὰ ταχύνη ἀμέσως τὸ βῆμα.

Ἡ καμηλοπάρδαλις, ἣτις εἶνε δειλότατον ζῷον, εἶνε καθ' ὑπερβολὴν δυσπρόσιτος, τοῦτο δὲ διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔχουσι τοιαύτην θέσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὥστε δύναται νὰ βλέπωσι τὰ ἔμπροσθεν ἀντικείμενα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχερείας, μεθ' ἧς καὶ τὰ ὀπισθεν. Ὅταν δὲ τὴν πλησιάσῃ τις ἐκ τῶν ὀπισθεν, ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν ιδιότητα αὐτὴν ὅπως διευθύνῃ κατ' αὐτοῦ ἀλλεπάλληλα λακτίσματα.